

वा० रा०

॥९६॥

नचिंतयामास लक्ष्मणोक्तं युक्तमिति नविचारयामास ॥ किंतु धैर्यं त्यक्तवानेवातएव पुनर्दुःखं प्रापत् ॥ २० ॥ इतिरामाभि० वा० आर० त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥
एवंशोककरणं चारद्वारा श्रवणेन रावणस्य मनुष्यत्वबुद्धिदार्ढ्यपूर्वकं स्ववध्यत्वसंपादनायेति बोध्यं ॥ तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे ॥ स्त्रीपुंमलानुषंगमादेहोनास्यविजायते ॥ किं
तु निर्दोषचैतन्यं सुखनित्यास्वकांतनुं ॥ प्रकाशयति सैवेयं जनिर्विण्णोर्न चापरा ॥ तथाप्यसुरमोहार्थं परेषां च क्वचित् क्वचित् ॥ दुःखाज्ञानश्रमादींश्च दर्शयेच्छुद्धसद्गुणः ॥ क्ववणा
दिक्वाज्ञानं स्वतंत्राचिंत्यसद्गुणे ॥ मोक्षाभावाद्यतेषां तु दर्शयत्तानजो हरिः ॥ कृणोस्वत्यक्तदेहोपित्यक्तदेहस्य देहवत् ॥ लोकानां दर्शयामास स्वरूपसदृशाकृतिमिति ॥ एतेन रा

इतीवसौ मित्रिमुदग्रपौरुषं ब्रुवंतमर्तिरघुवंशसत्तमः ॥ नचिंतयामास धृतिं विमुक्तवान् पुनश्च दुःखं महदप्युपागमत् ॥ २० ॥ इत्यार्षे
श्री० वा० आ० आर० त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ सदीनो दीनयावाचालक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥ शीघ्रं लक्ष्मणजानी
हि गत्वा गोदावरीं नदीं ॥ १ ॥ अपि गोदावरीं सीतापद्मान्यानयितुं गता ॥ एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः पुनरेव हि ॥ २ ॥ नदीं गोदावरीं रम्यां
जगाम लघुविक्रमः ॥ तां लक्ष्मणस्तीर्थवतीं विचित् वाराममब्रवीत् ॥ ३ ॥ नैनं पश्यामि तीर्थेषु क्रौशतो न शृणोति मे ॥ कंनु सा देशमाप
न्नावै देही क्लेशनाशिनी ॥ ४ ॥ न हितं वेद्मि वै रामयत्र सा तनुमध्यमा ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा दीनः संतापमोहितः ॥ ५ ॥ रामः समभिच
क्राम स्वयंगोदावरीं नदीं ॥ सतामुपस्थितो रामः कसीतेत्येवमब्रवीत् ॥ ६ ॥

वणस्येश्वरत्वबुद्धिप्रतिबंधेन मोक्षाभावोऽपि शोकफलमित्युक्तं ॥ एवं राव
णद्वारा सीताहरणमपि तत्पुण्यातिशयनाशेन वध्यतासंपादनाय तथाच केदारखंडे उक्ताख्यायिका महता तपसा लब्धबलो रावणस्तदधिकतपोबलं विना जेतुमशक्यो देवा
श्च स्वयं तदधिकं तपः कर्तुमक्षमा अतस्तेषां कार्यमत्यंतानुचितसीतानुरागमोहानुवृत्तिसंपादनेन रावणस्य तपोवीर्यभ्रंशसंपाद्य कर्तव्यमितिलक्ष्म्यासह विचार्य तदर्थं वि
ष्णुः सीतया ब्रह्मविद्यया सहावतीर्ण इति ॥ १ ॥ २ ॥ लघुविक्रमः अविलंबितपादन्यासः तीर्थवतीं अवतारवतीं पुण्योदकवतीं च ॥ ३ ॥ न शृणोति मे वाक्यमिति शेषः ॥
क्लेशनाशिनी सति दर्शन इति भावः ॥ ४ ॥ तं देशं ॥ ५ ॥ तां गोदावरीं ॥ ६ ॥

आ० कां०

॥९६॥